

रथाश्वनरमातंगान्विनिहत्यसहस्रशः ॥ अवितृप्तः स संग्रामादशोच्यः पुण्यकर्मकृत् ॥ गतः पुण्यकृतां लोकान् शाश्वताम् पुण्यनिर्जिताम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीम
हाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युवधे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ संजय उवाच वयं तु प्र
वरं हत्वा तेषां तैः शरपीडिताः ॥ निवेशायाभ्युपायामः सायान् हेरुधिरोक्षिताः ॥ १ ॥ निरीक्षमाणास्तु वयं परे चायोधनंशनैः ॥ अपयातामहाराज ग्लानिं प्राप्ता वि
चेतसः ॥ २ ॥ ततो निशायादिवसस्य चाशिवः शिवारुतैः संधिरवर्त्तताद्भुतः ॥ कुशेशयापीडनिभेदिवाकरे विलंबमानेऽस्तमुपेत्य पर्वतं ॥ ३ ॥ वरासि शक्त्यृष्टिव
रूथचर्मणां विभूषणानां च समाक्षिपन् प्रभाः ॥ दिवं च भूमिं च समानयन्निव प्रियां तनुं भानुरुपैति पावकं ॥ ४ ॥ महाभ्रुकूटाचलशृंगसन्निभैर्गजैरनेकैरिव वज्र
पातितैः ॥ सवैजयंत्यं कुशवर्मयंतं तन्निपातितैर्नष्टगतिश्चिताक्षितिः ॥ ५ ॥ हतेश्वरैश्चूर्णितपस्युपस्करैर्हताश्वसूतैर्विपताककेतुभिः ॥ महारथैर्भूः शुशुभे विचूर्
णितैः पुरैरिव मित्रहतैर्नराधिप ॥ ६ ॥ रथाश्वद्वन्द्वैः सहसादिभिर्हतैः प्रविद्धभांडाभरणैः पृथग्विधैः ॥ निरस्तजिह्वा दशनां त्रलोचनैर्धरावभौघोरविरूपदर्शना ॥
॥ ७ ॥ प्रविद्धवर्माभरणांबरायुधाविपन्नहस्यश्वरथानुगानराः ॥ महार्हशय्यास्तरणोचितास्तदाक्षितावनाथा इव शेरतेहताः ॥ ८ ॥ अतीव दृष्टाः श्वशृगाल
वायसावकाः सुपर्णाश्चटकास्तरक्षवः ॥ वयांस्यसृक्पान्यथरक्षसांगणाः पिशाचसंघाश्च सुदारुणारणे ॥ ९ ॥ त्वचो विनिर्भिद्यं पिवन्वसामस्तृकृतथैव मज्जाः
पिशितानि चाश्रुवन् ॥ वपां विलुपंति हसंति गांति च प्रकर्षमाणाः कुणपान्यनेकशः ॥ १० ॥ शरीरसंघातवहात्यसृग्जलारथोदुपाकुंजरशैलसंकटा ॥ मनुष्य
शीर्षोपलमांसकर्दमाप्रविद्धनानाविधशस्त्रमालिनी ॥ ११ ॥ भयावहावैतरणीव दुस्तरा प्रवर्त्तिता योधवरैस्तदानदी ॥ उवाहमध्ये नरणाजिरेभृशं भयावहा
जीवन्मृतप्रवाहिनी ॥ १२ ॥ पिवंति चाश्रंति च यत्र दुर्दृशाः पिशाचसंघास्तु न दंति भैरवाः ॥ सुनंदिताः प्राणभृतां क्षयंकराः समानभक्षाः श्वस्तृगालपक्षिणः ॥
॥ १३ ॥ तथा तदा योधनमुग्रदर्शनं निशामुखे पितृपतिराष्ट्रवर्धनं ॥ निरीक्षमाणाः शनैर्जर्जदुर्नराः समुत्थितानृत्तकबंधसंकुलं ॥ १४ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ समाक्षिपन्संहरन् समानयन्नेकतानयन् ॥ ४ ॥ ५ ॥ पत्तयः पादरक्षाः उपस्करा उपकरणानि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥